

nede udelukkende til praktisk postal Tjeneste. Det gaar ikke an. Det Naturlige vil være at skaffe Folk en Stilling, hvorved de ere bestemte til Ministeriet, og saa give dem den fornødne Uddannelse i praktisk Posttjeneste ved Siden af. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgfreds (Bluhme) omtalte Lønnings- og Pensjonsbestemmelserne. Jeg vil tillade mig at sige, at det ærede Medlem overraskede mig paa en høist glædelig Maade, det var aldeles uventet. I Fjor bebrejdede det ærede Medlem mig, at jeg overhovedet kom med noget Saadant som Lønningslove; det var ikke det, som det ærede Medlem vilde have; han vilde have andre Ting. I Dag forlanger det ærede Medlem Lønningerne forstørrede og Pensjonsbestemmelserne indrettede saaledes, at de virkelig blive Statspensioner. Det kunne vi tales ved om. Jeg har ikke troet, at det ærede Medlem vilde komme frem dermed, men jeg skal være villig til at tage den Ting under nøiere Overveelse. — Det ærede Medlem omtalte § 10, 3die Stykke; Forholdet er ganske simpelt det, at det, der her foreslaas, vil komme dem til Gode, som ere ansatte før Loven af 2den Juli 1870. Dette foreslaas af den ganske naturlige Grund, at der er stet Vedkommende Uret, thi de vare ansatte under den Forudsætning, at de vilde komme ind under de dagjældende Pensjonsbestemmelser. Det tog man fra dem ved Loven af 1870, og det er foreslaaet tilbøst dem igjen. Hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, var han i Tvivl om, hvad der skulde foretages med dem, der vare ansatte fra 1870 indtil Dato. De gaa ind under Bestemmelsen i Paragrafens næste Stykke, altsaa Afkortningsbestemmelserne. Med Hensyn til disse Bestemmelser skal jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det, som her staar, ikke er noget Nyt; det er overført fra andre Love og særlig vedtaget her i Thinget paa Tolbvæsenets Lønningslov og muligt ogsaa paa andre Love. Jeg har troet at burde holde mig til det, der er vedtaget og godkendt i den Retning i det Hele taget, men jeg har ikke Noget imod at gaa videre, selvfølgelig hvis man kan enes derom. Kun een Ting er ny her, og det er de Bestemmelser, der ere foreslaaede til Gunst for Landpostbudene. Det er i Virkeligheden Tilfældet, at de ere daglønede, og de staa altsaa i et andet Forhold til Postetaten end de andre Bestillingsmænd. Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det, der her staar, er nøiagtigt det, som Landpostbudenes Forening har bedt om at faae ind i Loven. Det er dette Ønske, der er blevet fyldestgjort. De have nemlig

henvendt sig til mig og spurgt, om jeg vilde foreslaa det, og dertil har jeg sagt Ja og har foreslaaet det. Det ærede Medlem ansaa det for uanstændigt at faae en saadan Forening dannet, som her er nævnt i Forslaget, men saadanne Foreninger ere dannede og i Funktion, nemlig en for Sjælland, en for Sylland og en for Fyn. De Paagjældende have ønsket, at man skulde ordne Forholdet som her foreslaaet; men hvis det kan ordnes paa anden Maade, vil jeg være med til at tage det under Overveelse. Det ærede Medlem var saa venlig at oplæse nogle af Motiverne for Fernbaneorganisationsloven, som jeg vedkjender mig, og jeg vedkjender mig dem i høieste Grad; thi jeg har der arbejdet dels paa her Bund i hvert Fald lige overfor dette Thing, der ikke har foreslaaet Noget tidligere, og dels paa det historiske Grundlag. Ærede Medlemmer ville vide, at der er flere Pensjonsklasser, en for Sjælland og Opparing for Sylland, som er mindre heldig. Man skulde nu komme til fælles Bestemmelser, og naar ærede Medlemmer ville se Bestemmelserne efter, ville de finde, at de dels ere fremkomne, fordi de i flere Hovedtanker slutte sig nøie til, hvad man har havt, væsentlig paa Sjælland, og dels, det vedkjender jeg mig, fremtræder som Noget, der er bedre og hensigtsmæssigere end det, der staar her i dette Forslag. Men disse Bestemmelser, jeg har her, har jeg arvet; de ere godkendte tidligere af Regeringen og Thinget, og jeg troede, det var rigtigt at foreslaa det paa den Maade. Men hvis det gjælder om at føre dette videre, tænker jeg, at jeg ogsaa kan være med dertil.

Bluhme: Jeg vil gjerne bringe den høitærede Indenrigsminister en Tak for den, som jeg opfattede det, imødekommende Udtalelse fra hans Side. Jeg vil kun bemærke, at naar den ærede Minister mente, at jeg i Fjor havde udtalt mig paa en anden Maade, er det vist en lille Misforstaaelse. Jeg udtalte ganske vist, at jeg ikke satte Pris paa nye Love eller nye Indretninger, hvis væsentligste Udbytte var at faae flere Embedsmænd; men efter min Opfattelse er det derimod en ganske anden Ting, hvor vi allerede have en Institution, thi der er jeg absolut for, at man først og fremmest sørger for at give de underordnede Embedsmænd, der ere knyttede til Institutionen, en saadan Stilling og en saadan Lønning, at de virkelig kunne leve og samtidig ogsaa kunne sikke deres Efterladte. Det er det, jeg finder, der er høist tvivlsomt for de underordnede Bestillingsmænd, om hvilke her er Tale. Med Hensyn til Pensjonsbestemmelserne er det